

Universitätsbibliothek Wuppertal

Homeri Ilias

Homerus

Lipsiae, 1873

1. Buch

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-2520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-2520)

ΙΛΙΑΔΟΣ Α.

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἀΐδι προΐαψεν
 ἥρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
 5 οἰωνοῖσι τε πᾶσι, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή,
 ἔξ οὔ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
 Ἀτρεΐδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
 τίς τάρ σφωε θεῶν ἕριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
 Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθείς
 10 νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,

VARIA LECTIO. 1 Πηληϊάδεω: πηλειάδεω H, ei ex corr. — 2 ἔθηκε CDEGHL, Apoll. de Synt. 136, 27; 223, 11. Eustath. 256, 16; 1257, 36. Etym. Mg. 416, 3. Bachm. Anecd. II, 55, 13. ΕΘΗΚΕ Ambros.: vulgo ἔθηκεν cum AF et Apoll. Lex. 63, 14. — 3 πολλὰς: πολλῶν Matranga

Anecd. 500. — 4 αὐτός H. δὲ ἐλώρια: δ' ἐλλώρια CHLS Townl. Land. Barocc. Mor. (?) Bekk. Anecd. 696, 26. δ' ἐλλώρια Schol. Aristoph. Acharn. 327. δ' ἐλώρια D. δ' ἐλώρια Lips. Eustath. 936, 40. Et. Mg. 173, 3. Rhet. Graec. II, 409, 20. — 5 οἰωνοῖσι τέ CH. — 6 ταπρῶτα GH. ταπρῶτα L. ἐρίσαντες Bekk. An. 735, 3. — 7 τέ CDH. ἀχιλεύς C. — 8 τάρ A Apoll. de Pron. 113 B. Bekk. Anecd. 915, 27; 1145; 1153: vulgo τ' ἄρ. Ambros. T' AP. σφωε: σφῶε CG Plutarchus de Commun. notitiis 14. σφῶι Apoll. de Synt. 167, 8. συνέηκε Schol. T 58, Y 134. — 9 ὃ CDE 23, 4 GHL Schol. M 127. Apoll. Lex. 118, 2. Pseudoplut. 121, 18. Eustath. 1325, 46.

ADNOTATIO CRITICA. 3 ψυχὰς Aristarchus: κεφαλὰς Apollon. Rhodius cf. Scholl. H 330, A 55. — 4, 5 ὅτι Ζηνόδοτος ἀθετεῖ Aristonicus. — 5 πᾶσι: Zenodotus δαῖτα, cf. Athen. I, 21 pg. 12; Suid. Lex. I, 1, 1190, 7; Eustath. 19, 45. βουλή: βουλῇ Nicanor cum aliis teste Eustath. 20, 12. — 6 διαστήτην: τινὲς γράφουσιν ἐνταῦθα „διὰ στήτην ἐρίσαντο“ Eust. 21, 43. — 8 σφωε Aristarchus et Apollonius Dyscolus: ὅτι Ζηνόδοτος σφῶϊν ἔγραψεν Aristonicus, vide H. T. 356. cum Zenodoto faciunt Dionysius Sidonius et Seleucus, scribentes σφῶϊ (non σφῶϊν), conf. Schol. L et Apollon. de Synt. 167, 9 τὴν γὰρ τοιαύτην γραφὴν (σφῶϊ) καὶ Κέλευκος προκρίνει καὶ ἄλλοι πλείστοι, παρατιθέμενοι καὶ ἐκδόσεις Ὀμηρικάς.

οὔνεκα τὸν Χρῦσιν ἡτίμασεν ἀρητῆρα
 Ἀτρεΐδης. ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 λυγρόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 15 χρυσεῷ ἀνὰ κήπτρῳ, καὶ λίσσεται πάντας Ἀχαιοῦς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δῶω, κοσμήτορε λαῶν.

Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι.
 20 παῖδα δ' ἐμοὶ λύσσετε φίλην τά τ' ἄποινα δέχεσθαι
 ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.

ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
 ἄλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
 25 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
 μή σε γέρον κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχέω
 ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
 μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ κήπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.

V. L. 11 ἡτίμασεν A Lips. a man. sec. Vrat. a. Apollon. de Synt. 66, 26; de Coni. 505, 13. Schol. Ω 315. Cram. An. Par. III, 117, 24. Hesychius II, 294. HTIMACEN Ambros. 1. man. ἡτίμασε Pseudoplat. 174, 36. ἡτίμασεν Bekk. Anecd. 934, 18. ἡτίμας L Schol. A 340, M 127. ἡτίμασεν DE 24, 11 Ambros. 2. man.: v. ἡτίμας. — 12 ὃ ACDE 70, 12 HL Et. Mg. 614, 8. — 13 φέροντ' A. — 15 λίσσεται A: ceteri ἐλίσσεται. — 16 μάλιστα, δῶω L. — 17 ἀτρεΐδαί τε L. εὐκνήμιδες CGHL. — 20 δ' ἐμοὶ ACDL Lips. Mosc. 1. Apollon. de Synt. 14, 25; 121, 17. δ' ἐμοὶ H: δέ μοι E 24, 29; 28, 2; 4. GS Hesych. III, 253. Bachm. Anecd. II, 67, 32. λύσσετε AGHS Cant. Lips. 1. man. Apollon. de Synt. 14, 25: λύσαι τε Eust. 28, 4. Vrat. A Mör. Cant. Bachm. Anecd. II, 67, 32. λύσσετε CDE 24, 29; 28, 2 L Vrat. c. Townl. Apoll. de Synt. 121, 17. δέχεσθαι AD Vrat. c. Townl. Apollon. de Synt. 78, 21; de Pron. 101 C. δέχεσθαι H: δέχεσθε CE 28, 2 GLS Lips. man. sec. — 22 ἐπευφήμειαν L. — 25 ἐπὶ: ἐπὶ CDL. ἔτελλε ACGHL: v. ἔτελλεν. — 27 δηθύνοντα CDS Mor. Vrat. a. αὖτις: αὖθις CH Barocc. Bachm. Anecd. II, 193, 12. — 28 μή νύ τοι AGHL.

A. c. 12–15 ἀτερῆσκοι: οὐ καλῶς γὰρ ἐν τοῖς ἐξῆς (371 sqq.) μετετέθησαν Aristonicus. — 14 στέμματ' Aristarchus: alii fortasse στέμμα τ'. — 15 λίσσεται Aristarchus, conf. 374. ὅτι τὸ ἐλίσσεται ἐβιάσαντο τινες δαδῶναι Eustath. 26, 1. — 16 Ἀτρεΐδα: ~~στι~~ ὅτι τινὲς ἀτρεΐδας Aristonicus, unde Zenodotum ἀτρεΐδας scripsisse conieci H. T. 60. — 20 ἐμοὶ ὀρθοτονεῖται Schol. BL. τὸ δὲ δέχεσθαι ἀντὶ προστακτικοῦ ἀπαρέμφατον Schol. BL, ita Apio et Herodorus teste Eust. 28, 2. — 22–25 asteriscis notandi erant, cf. 376–79, quibus in cod. A obeli et asterisci adpicti sunt. — 24 Zenodotus Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονoc.

- τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 30 ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης,
 ἵστον ἐποιομένην καὶ ἑμὸν λέχος ἀντιώσων.
 ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, καώτερος ὥς κε νήηαι.
 ὥς ἔφατ', ἔδειξεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
 βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 35 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἡρᾶθ' ὁ γεραιὸς
 Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡύκομος τέκε Λητώ·
 κλυθὶ μευ ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσῃν ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε Ζαθέην Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις,
 Ἰμινθεύ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
 40 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πτόνα μηρί' ἔκῃα
 ταύρων ἢ δ' αἰγῶν, τὸ δέ μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
 45 τόξ' ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην.
 ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἱστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
 αὐτοῦ κινήθέντος· ὃ δ' ἦγε νυκτὶ ἑοικώς.
 ἔζειτ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκε·
 δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
 50 οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπευκὲς ἐφίεις
 βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκῶν καίοντο θαμειαί.

V. L. 29 τήνδ' GL. — 33 ὥς φάτο L. ἔδειξεν: libri ἔδδειξεν. ἔδδειξε E 31, 30 FH Bekk. Anecd. 835, 1. — 38 Κίλλαν: πολλὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων τὸ Κίλλας Κίλλος γράφουσιν Eust. 33, 43. — 39 εἴ ποτέ: ὥς ποτέ Schol. Θ 203. ἔρεψα H et in marg. ἔα. — 40 omitt. D in textu. καταπτόνα ACGL. ἔκῃα Max. Tyrius Diss. XXVIII, 6. — 41 omitt. H in textu. τὸ δέ: τὸδε DE 36, 33 G. τὸδε C. κρήνην L. — 45 ἀμφηρεφέα: ἀμφιρεφέα DL Vrat. a. Mose. 3. — 46 ἐκλαγξαν Lips. 1. man. ἄρ': ἄρ ADGHL Heraclides Alleg. C. 12. — 47 δ δ' AGL. ὅδ' CH: v. ὁ δ'. ἦγε G. — 48 μετὰ CG ἔηκε CL. ἔηκε A. ἔηκε DH: v. ἔηκεν. — 51 βέλος γ' S. ἐφίεις: ἀφίεις S Mose. 3. — 52 βάλλ' D.

A. c. 29—31 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 33 ἔδειξεν Aristarchus. — 34 ἀκέων: ὅτι Ζηνόδοτος διὰ τοῦ χ (ἀχέων) Aristonicus. — 41 τὸ δέ: ἀριστάρχος δύο μέρη λόγου τὸ τὸ δέ μοι, ἡρωδιανὸς ἐν Schol. A. Ptolemaeus Ascalon. τὸδε, conf. H. T. 362. — 42 τίσειαν: τίσειεν Zenodotus, cf. Düntzer. de Zenod. p. 64. — 46, 47 Ζηνόδοτος ἡθέτηκεν οὐ καλῶς Schol. A. — 47 Zenodotus νυκτὶ ἐλυθεῖς Aristonicus ad M 463. — 49 βιοῖο: Ἀριστάρχου ὁ τόνος παρὰ τὴν βίαν, conf. H. T. 217. — 52 θαμειαί Aristarchus: Pamphilus θαμείαι, v. H. T. 279.

ἐννήμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὦχετο κῆλα θεοῖο,
 τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορὴν δὲ καλέσκατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
 55 τῷ γάρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὄρατο.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τε γέγοντο,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἄμμε πάλιν πλαγχθέντας οἶω
 60 ἄψ' ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
 εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμός Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τίνα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα
 ἢ καὶ ὄνειροπόλον, καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν,
 ὅς κ' εἴποι ὅτι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 65 εἴ τ' ἄρ' ὁ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται εἴ θ' ἐκατόμβης,
 αἶ κέν πως ἀρνῶν κνίσης αἰγῶν τε τελείων
 βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.
 ἦ τοι ὁ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
 70 ὅς ῥ' ἔδη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
 καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἰσω
 ἦν διὰ μαντοσύνην, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·

V. l. 54 ἀγορὴν δὲ A: v. ἀγορήνδε. ἀγορήνδ' ἐκαλέσκατο S Vrat. b.
 δ' ἐκαλέσατο Cram. An. Par. III, 374, 35. ἀχιλεύς C 1. man. — 55 ἐπὶ:
 ἐν (i. e. ἐνὶ) Eust. 45, 20 et 30. — 56 ὅτι ῥα CDE 45, 43 GHJ Eustath.
 1854, 57. θνήσκοντας A: ceteri θνήσκοντας. — 57 οἱ δ' CGHL, ceteri
 οἱ δ'. ὁμηγερέες S Laud. Vrat. a. Mosc. 1. τε γέγοντο H Vrat. a. b.
 Schol. Θ 2: vulgo τ' ἐγένοντο. — 58 ἀχιλεύς C. — 59 * πάλιν πλαγχθέν-
 τας: v. παλιμπλαγχθέντας. παλιμπλαγχθέντας CGHL Apollon. Lex. 24, 26.
 παλιπλαγχθέντας D. παλιμπλαγχθέντα S. — 60 αἶ κεν C. — 61 ἐπειδὴ
 πόλεμός τε δαμᾷ Eust. 46, 34. — 63 γάρ τὸ ὄναρ L. — 64 ὅς εἴποι E.

ὅς κ' εἴπη L. εἴπη^{οι} H. — 65 εἴ ταρ A Schol. A 93. Bekk. Anecd. 1147:
 ceteri εἴτ' ἄρ'. εἴτ' ἄρ DGH. εἴ θ': ἦδ' A. ἦδ' CDGHLs. — 66 κνίσης
 AD: κνίσης CGHL. — 67 ἀπο CDL. ἀπο Apoll. Lex. 34, 15. — 68 ἦ
 τοι: libri ἦτοι. ἄρ': ἄρ AGL. καταρέζετο DH 1. man. L. — 70 ΗΙΔΗ
 Ambros. ἦδη G. ἦδαι L Mor. Vrat. b. Mosc. 1. man. sec. τάτε ὄντα L
 Etym. Gud. 236, 36.

A. c. 54 Zenodotum ἀγορὴν ἐκαλέσκατο scripsisse coniecit Düntzer.
 de Zenod. p. 72. — 56 θνήσκοντας, vid. H. T. 282. ὄρατο: ὅτι Ζηνόδο-
 τος ὀρήτο γρ. Aristoniceus, v. H. T. 302. — 59 παλιμπλαγχθέντας
 Aristarchus, v. H. T. 313. — 60 εἴ κεν: Zenodotus οἱ κεν. — 63 Ζηνό-
 dotos ἡθέτηκεν Aristoniceus. — 65 εἴ ταρ Herodianus, cf. H. T. 359.
 — 66 κνίσης Aristarchus: alii κνίσης. — 68 Zenodotus ἐκαθέζετο, cf.
 Scholl. A 611, γ 402, ζ 1. — 69 Κάλχας: μάντις Zenodotus.

- ὁ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, δίφιλε, μυσήσασθαι
 75 μῆνιν Ἀπόλλωνος, ἐκατηβελέταο ἄνακτος.
 τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὁμοσσον
 ἢ μὲν μοι πρόφρων ἔπεςιν καὶ χερσὶν ἀρήξαιν.
 ἢ γὰρ οἶομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων κρατέει καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
 80 κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χύσεται ἀνδρὶ χέρη·
 εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέσῃ,
 ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ,
 ἐν στήθεσιν ἐοῖσι. σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαύσεις.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 85 θαρσύνας μάλα εἰπέ θεοπρόπιον ὅτι οἶσθα.
 οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα δίφιλον, ὦ τε σὺ Κάλχαν
 εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 οὐ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
 σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει
 90 κυμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἶπης,
 ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.
 καὶ τότε δὴ θάρσυνε καὶ ἤῃδα μάντις ἀμύμων·
 οὐτ' ἄρ' ὁ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὐθ' ἐκατόμβης,

V. l. 73 ὁ σφιν AD 1. man. G Vat. Harl. Lips. Eton. Mosc. 1. 3. a man. rec. ὁ, σφιν C: ὃς σφιν D. 2. man. HL. OCCΦIN Ambros. *εὖ φρονέων: εὖ φρονέων DHLS, ceteri εὐφρονέων. — 74 διὰ φίλε CDGHLS Et. Gud. 270, 40. Cram. Epim. 215, 17. — 76 τοὶ γὰρ ACL. — 77 ἢ: ἢ C Schol. N 153, ο 31. εἰ G. ἔπει GHL. ἔπεcc C. — 80 χέρη CE 55, 1 et 24; 200, 42. — 81 καταπέσῃ C. καταπέμψῃ^{οι} S. καταπέσοι Vat. Land. — 82. ἀλλὰ τε: ἀλλὰ γε CE 52, 39 GHL Aristot. Rhet. II, 2. Et. Mg. 406, 28. Diog. Laert. VII, 1, 63. ἀλλ' ἄγε S. — 83 σαύσης D 1. man. — 84 ἀχιλεὺς C. — 85 θαρσύνας, μάλα L. ὅ, τι L. — 86 διὰ φίλον ACD E bis GHLS. Κάλχαν: κάλχα D. — 88 ζῶντος D. — 89 κοίλῃς: κοίλαις E bis G. ἐποίσει: ἐφῆσει Vrat. a. Bachm. Anecd. II, 59, 12. — 90 σὺν πάντων D. — 91 Ἀχαιῶν: ἐνὶ στρατῷ ACDEGHL. — 93 ἄρ': ἄρ ADGHL Apoll. Lex. 79, 31. οὐθ': οὐδ' ACDHLS.

A. c. 73 ὁ σφιν Aristarchus, cf. H. T. 326. ὃς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα Zenodotus. — 80 κρείσσων: κρείσσω Zenodotus. Ζηνόδοτος ἀθετεῖ τὸν στίχον, κακῶς Schol. BL. — 83 φράσαι: φράσαν Zenodotus, vid. Apollon. Lex. 165, 8. — 85 Aristarchus οἶσθα: οἶσθας Zenodotus? cf. Eust. 1773, 27, H. T. 320. — 86 Κάλχαν: Zenodotus Κάλχα, cf. Schol. N 68, 222. — 91 Ἀχαιῶν editiones Aristarchi, Zenodoti, Aristophanis, Sosisigenis. — 93 οὐ τ' ἄρ' Herodianus: οὐ τ' ἄρ' Ptol. Ascalonita, cf. Cram. Epim. 415, 21, H. T. 360.

- ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἡτίμης' Ἀγαμέμνων,
 95 οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα·
 τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἐκηβόλος ἡδ' ἔτι δώσει.
 οὐδ' ὁ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει,
 πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
 ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
 100 ἐς Χρῦσιν· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιεν.
 ἦ· τοι ὁ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιnai
 πῖμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην.
 105 Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὀκκόμενος προσέειπε·
 μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας.
 αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
 ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπας ἔπος οὔτε τέλεσσας,
 καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
 110 ὥς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφιν ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει,
 οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά' ἄποινα
 οὐκ ἔθελον δέεσθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 οἴκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,

V. l. 94 ἡτίμας LS. — 96 τοῦνεκα ἄλγε' G. ἄρ': ἄρ DH. ἐκατη-
 βόλος S. — 97 Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει: λοιμοῖο βαρείας χεῖρας
 ἀφέρει ACDEGHLS. — 98 ἀπο CDL. ἐλικώπιδα D. — 101 ἦ τοι: libri
 ἦτοι, ἄρ GL. κατὰρ A. καταρῆζετο CDH 1. man. — 102 εὐρὺ κρείων A:
 ceteri εὐρυκρείων, utrumque Eust. 57, 25. — 105 κακοκκόμενος EG. τὸ
 κακοκκόμενος καὶ ἐν δυὶ λέξεσιν εὐρίσκεται „κάκ' ὀκκόμενος“ ἐν ἀντι-
 γράφοις δηλοῦται παλαιοῖς Eust. 59, 36. προσέειπε ACGHL: v. προσέει-
 πεν. — 106 οὐ πῶ ποτέ: οὐ πώποτε A. οὐ πῶ ποτέ EGL. οὐ πῶ
 ποτέ H. εἶπας E 60, 27. Zonar. Lex. 1256: εἶπας A Cant. Vrat. c. A.
 Lips. Bekk. An. 763, 19. εἶπας DE 60, 31 GHLS. εἶπες C. — 107 ἐστὶ G.
 — 108 οὔτε τί: οὔτε τι GH. οὔτε τι CE 60, 11; 147, 19 LS Land. Vrat.
 a. Mosc. 1. Townl. οὐδέ τι AD. οὐτ' ἔτι Barocc. εἶπας: εἶπες DH 1.
 man. Townl. *οὔτε τέλεσσας: v. οὐτ' ἐτέλεσσας. ACDGHLS οὐδ' ἐτέλε-
 σας. — 113 γάρ ῥα DGH.

A. c. 95 ἀθετεῖται Aristonicus. — 97 Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν
 ἀπώσει editiones Aristarchi, Rhiani, Massiliensis: λοιμοῖο βαρείας χεῖρας
 ἀφέρει Zenodoto tribuit Didymus. — 100 τότε: αἱ Zenodotus. — 102
 εὐρὺ κρείων: εὐρυκρείων, cf. H. T. 314. — 103, 104 ἀστερίσκος παρά-
 κειται, ὅτι ἀμφότεροι εἰς τὴν Ὀδυσσεϊαν (δ 661, 662) μετὰκινεῖται οὐκ
 ὀρθῶς Aristonicus, cf. Schol. δ 661. — 106 οὐ πώποτε Aristarchus,
 H. T. 348. εἶπας Aristarchus. — 108 οὐδέ... οὐδ' Aristarchus et Aristo-
 phanes: ceteri οὔτε... οὐτ'. — 110 ἀθετεῖται Aristonicus.

- κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐκ ἔθεν ἐστι χερείων,
 115 τὸ δέμας οὐδὲ φυήν, οὐτ' ἄρ φρένας οὔτε τι ἔργα.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον
 βούλομ' ἐγὼ λαὸν σὺν ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
 Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
 120 λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήια κείμενα πολλά·
 125 ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,
 λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγγεῖρειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἱ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξει.
 130 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθός περ ἔων, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,

V. L. 114 οὐκ ἔθεν ἐστι A Apollon. de Pron. 198 A. Bekk. Anecd. 1146. Et. Mg. 498, 21. Schol. Γ 128: οὐκ ἔθεν ἐστὶ GH L Et. Mg. 638, 6. οὐκ ἔθεν ἐστὶ CE 61, 29. οὐκ ἔθεν ἐστὶ D. τὸ οὐκ ἔθεν ἐστὶ χερείων τὰ τῶν ἀντιγράφων ἀκριβέστερα οὐκ ἔθεν προπαροξυτόνως ἔχουσιν Eust. 61, 30. — 115 οὐτ' ἄρ: οὔτε E 61, 32. οὔτε CL. οὔτε A. — 116 ὥς A Apoll. Lex. 170, 17. Cram. Epim. 449, 17. Io. Alexandr. 31, 33: vulgo ὥς. εἰ τόγ' ἀρίστον L. — 117 σὺν: σόον ACEGHLS Schol. A 528. Io. Alex. 41, 12. Thomas Mag. s. v. βούλομαι. Bekk. An. 696, 21; 963, 32. Cram. Epim. 189, 24; 193, 24; 393, 19. An. Par. III, 126, 14. Eustath. 1110, 17. Et. Mg. 415, 33; 56. Et. Gud. 673, 20. σόον Apoll. de Coni. 489, 16. σὺν D Cram. An. Par. 302, 26; 315, 32. — 119 ἔοικε ACEG: v. ἔοικεν. — 120 λεύσσετε: λεύσετε CD Apoll. Lex. 118, 5. λεύσατε G. τό γε: τότε Vrat. a. ἄλλη ACE Apoll. Lex. 118, 5: ἄλλη DGHL. — 123 πῶς τὰρ τοι A. πῶς ἂν τοι E 63, 37. — 124 οὐδέ τι πῶ CDGHLS. οὐδέ τι πῶ A. — 127 τήνδε A: ceteri τήνδε. — 129 δῶσι: δῶσι EGH Schol. Π 57. Apoll. Lex. 155, 12. Plutarchus de Aud. poet. 10. δώσει D. Τροίην: τροίην ACDEG. τρωίην Apoll. Lex. 155, 12. εὐτείχεον L. — 131 *μὴ δὴ: libri μὴ δ'. ἀχιλεῦ C.

A. c. 114 Herodianus cum Aristarcho οὐκ ἔθεν. — 116 ὥς Tyrannio cum Aristarcho, cf. H. T. 380. — 117 Ζηνόδοτος ἡθέτηκεν Aristoniceus. Aristarchus σὺν, non σόον. — 120 λεύσσετε: λεύσετε, cf. H. T. 305. — 122 φιλοκτεανώτατε Aristophanes teste Seleuco apud Eustath. 1441, 18. — 124 πῶς Aristarchus, Aristophanes, Sosigenes. — 126 ταῦτ': Tyrannio ταῦτ', ἵν' ἢ τὰ αὐτά. — 129 Τροίην Zenodotus: Aristarchus Τροίην. — 131 μὴ δὴ conf. H. U. 281.

- κλέπτε νόω, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.
 ἢ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτως
 ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ὑποδοῦναι;
 135 ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ
 ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
 εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἢ τεδὼν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
 ἄξω ἐλών· ὁ δέ κεν κεχολύσεται, ὃν κεν ἴκωμαι.
 140 ἀλλ' ἢ τοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεθα καὶ αὐτίς,
 νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα διάν,
 ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἑκατόμβην
 θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον
 βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
 145 ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεύς
 ἢ ἐὺ Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
 ὄφρ' ἦμιν ἐκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ρέζας.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 ὦ μοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
 150 πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπescin πείθηται Ἀχαιῶν
 ἢ ὁδὼν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἤλυθον αἰχμητῶν
 δεῦρο μαχηρόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἰτιοὶ εἰσιν.
 οὐ γάρ πῶ ποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,

V. L. 133 ἔχεις C. ἔχη Philemo gramm. 228, 10. αὐτως ACDL: αὐ-
 τως G Philemo 228, 10. Zonar. Lex. 478. — 134 τήνδ' A: ceteri τήνδ'.
 — 136 ἄρσαντες A Bekk. Anecd. 1230: vulgo ἄρσαντες. — 137 δώωσιν:
 δώσουσιν E 66, 26* G. — 138 Ὀδυσῆος DGH 1. man. — 139 δ L. ὁδὲ
 CD. — 140 μεταφρασόμεθα D. αὐτίς CD. — 141 ἐρύσσομεν D. — 142 ἐς
 δ' libri: ἐν δ' Rhet. Gr. II, 437, 6. εἰς δ' Vrat. b. ἐπιτηδὲς S. — 143
 ἀν CD. αὐτὴν: αὐτῇ L. — 146 ἢ cὺ L. — 147 ἦμιν A Et. Mg. 432, 35.
 Cram. Epim. 188, 5. cf. Et. Gud. 243, 33: vulgo ἦμιν. — 148 ἄρ DGL.
 ἀχιλλεύς C. — 149 ὦμοι ACG. — 150 ἔπesci H Rhet. Gr. III, 124, 5.
 πείθοιτο S. — 151 ἐλθέμεναί τ' S. — 152 τρώων CGL. — 153 οὐ τί μοι
 ADE 70, 16 et 18: v. οὐτί μοι. — 154 γάρ πῶ ποτ': libri γάρ πῶποτ'.
 H γάρ πῶ ποτ'. οὐδέμεν CL.

A. c. 133 αὐτως conf. H. T. 210 et Γ 220, Ψ 268, Ξ 151. — 133,
 134 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 136 ἄρσαντες Aristarchus: Herodianus
 ἄρσαντες, cf. H. T. 204. — 139 ἀθετεῖται Aristonicus, cf. Bekk.
 Anecd. 736. Villos. Anecd. II, 173. Eustath. 67, 28. — 142 διὰ τοῦ ν
 ἀρίσταρχος ἐν δ' ἐρέτας Didymus. — 143 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν Aristo-
 nicus. — 147 ἦμιν: οὕτως ὀξύτωνος τὴν ἀρχουσαν τοῦ ἡμιν Hero-
 dianus. — 154 οὕτως ὕφ' ἐν πῶποτε Ἀρίσταρχος Herodianus.

- 155 οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβύλακι βωτιανείρῃ
 καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ μεταῶ
 οὔρεά τε σκιοέοντα θάλασσά τε ἡχήεσσα·
 ἀλλὰ κοί, ὦ μέγ' ἀναιδές, ἅμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρης,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω κοί τε κυνώπα
- 160 πρὸς Τρώων· τῶν οὐ τι μετατρέπη οὐδ' ἀλεγίζεις·
 καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 ὦ ἐπι πολλὰ μόγησα, δόσαν δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν.
 οὐ μὲν κοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότε' Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρως· εὖ ναιόμενον πτόλιεθρον·
- 165 ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάκιος πολέμοιο
 χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἦν ποτε δακμὸς ἴκηται,
 κοί τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
 νῦν δ' εἰμι Φθίην δ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
- 170 οἴκαδ' ἵμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' οἶω
 ἐνθάδ' ἄτιμος εὖν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύζειν.
 τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ' ἐγὼ γε
 λίσσομαι εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν· παρ' ἐμοὶ γέ καὶ ἄλλοι,

V. l. 156 ἐπεὶ ἡ CGS Io. Alexandr. 42, 19. ἐπειὶ AH 2. man.: vulgo ἐπειὶ. — 158 ἀλλὰ σὺ A. ἐσπόμεθ' D. — 160 τρώων CGL. ἀλεγίζης Vrat. a. — 162 ἐπι D: ceteri ἐπι. πολλὰ μόγησα: libri πόλλ' ἐμόγησα. — 163 οὐ γάρ κοί Plut. de Aud. roët. 10. μέν κοί GHl. — 164 τρώων CGL. εὖ ναιόμενον ACDGHLS Vrat. a. Mosc. 1. Plut. de Aud. roët. 10: alii εὐναιόμενον. — 165 πολέμοιο D. — 168 ἐπεὶ κε κάμω: ἐπεὶ κεκάμω Et. Gud. 311, 49. ἐπεικεκάμω Bekk. Anecd. 1158. ἐπὶν κεκάμω ACDE 73, 10 GHLS Et. Mg. 499, 7. — 169 Φθίηνδε ἐπεὶ Draco de Metr. 96, 24. ἐπεὶ ἡ CGS Schol. A 219. Apoll. Lex. 81, 28. Et. Mg. 414, 51; 415, 7. ἐπειὶ AE 73, 16; 118, 33 H 2. man.: ἐπειὶ DH 1. man. L Plato Hipp. min. 370 C. φέρτερον: λῶιον Plato Hipp. min. 370 C. — 171 ἄφενον Baroce. Mor. Mosc. 1. ex corr. — 173 εἴ τοι: ἦτοι D. *ἐγὼ γε: libri ἔγωγε. — 174 παρ' CDH Et. Mg. 123, 53; 315, 8; 651, 27. Cram. Epim. 154, 12: παρ' AEGl Cram. Epim. 363, 1. An. Par. III, 314, 11. *ἐμοὶ γε: libri ἐμοίγε.

A. c. 156 ἐπεὶ ἡ Herodianus. — 157 σκιοέοντα: σκίωνντα διὰ τοῦ ὦ ἀρίσταρχος Didymus. — 159 ἀρνύμενος Zenodotus. — 160 Ζηνόδοτος ἡθέτηκεν Aristoniceus. — 162 ἰακῶς τὸ ἐμόγησα αἱ ἀριστάρχου Didymus. — 163 ὅππότε': οὐδ' ὅτ' Zenodotus. — 168 ἐπεὶ κε κάμω Herodianus cum Aristarcho, cf. ad H 5 et H. T. 294. — 169 Φθίην δ': οὕτως σὺν τῷ δ αἱ ἀριστάρχου φθίην δέ καὶ ἡ Ζηνοδότου ὁμοίως Didymus. aliter Schol. ap. Cram. An. Par. III, 275, 8 Ζηνόδοτος δέ χωρὶς τοῦ δε, conf. Düntzer. de Zenod. 72. — 173 ἔγωγε et 174 ἐμοίγε Herodianus, cf. H. T. 231. — 174 παρ' Herodianus, cf. χ 106.

- 175 οἱ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς.
 ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι διωτρεφένων βασιλῆων.
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 εἰ μάλα καρτερός ἔσσι, θεός που σοὶ τό γ' ἔδωκεν.
 οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροις
 180 Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
 οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὦδε·
 ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροις
 πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον
 185 αὐτὸς ἰὼν κλισίην δέ, τὸ σὺν γέρας, ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
 ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγὴ δὲ καὶ ἄλλος
 ἴσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθῆμεναι ἄντην.
 ὡς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
 στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριζεν,
 190 ἦ ὃ γε φάσσανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
 ἦε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 εἶος ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἔλκετο δ' ἐκ' κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 195 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσα τε κηδομένη τε.

V. l. 175 μητίετα L. — 176 δέ μοι ἔσσι ACDGHL. — 177 γάρ σοι H. — 178 καρτερός ἔσσι DH. κρατερός C. θεός ποῦ σοι CDGH. τότε δῶκεν S. — 179 ἐτάροις A Ambros. CDGH. — 183 ἐτάροις A Ambros. CDGH. — 184 καλλιπάρηον GL Schol. O 97: καλλιπάρηον ACDH. καλλιπάρειον Bekk. An. 1290. — 185 κλισίην δέ AH. *ἐξ: libri eū. EIDHC Ambros. — 186 CTYΓEH Ambros. στυγέει L. — 187 φάσθαι ACDGH. — 188 φάτο D. — 189 μερμήριζεν GHL. Cant. Barocc. Mor. — 190 ἦ: ἦ C. ἐρυσσάμενος C. — 191 ὃ δ' Apoll. Lex. 36, 11. ὅδ' CDL. ὃ δὲ G. ἐναρίζοι ACD Apoll. Lex. 36, 11: ἐναρίζοι H ex corr. LS. ἐναρίζει G. ἐξεναρίζοι Eust. 22, 13; 98, 4. — 192 ἦε A Io. Alex. 41, 27. Schol. δ 372: ceteri ἦε. — 193 *εἶος: libri ἕως cum Et. Mg. 824, 9. Eust. 555, 5. Dracone de Metr. 8, 15. Bekk. An. 832, 24. Pseudoplut. 135, 45. Schol. Ω 154. δ ACDL Draco de Metr. 8, 15. Et. Mg. 824, 9. Pseudoplut. 135, 45. Eust. 555, 5. ὄρμαινε D. — 195 προ DHL.

A. c. 175 μητίετα Aristarchus, non μητίετα. — 177 obelus cum asterisco: ὁρθῶς € 891, conf. Bekk. Anecd. 737, 14. Bekk. Praef. in Schol. Hom. Iliad. p. III. Schol. € 891. Friedlaender. Ariston. pg. 47. — 187 φάσθαι: φάσθαι cf. H. T. 373. — 192 ἀθετεῖται Aristonicus. ἦε Herodianus. — 195, 196 ὄβελος σὺν ἀστερίσκῳ. ὁρθῶς 208, 209.

- στῇ δ' ὀπιθε, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλείωνα,
 οἷψ φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὄρατο.
 θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνων
 200 Παλλὰδ' Ἀθηναίην· δεινῷ δέ οἱ ὄσσε φάνθεν·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 τίπτ' αὐτ' αἰγίοχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας;
 ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο;
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἶω·
 205 ἥς ὑπεροπλῆι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἦλθον ἐγὼ παύσους τὸ σὸν μένος, αἶ κε πίθαι,
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·
 210 ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χειρί·
 ἀλλ' ἦ τοι ἔπесιν μὲν ὀνειδισον, ὥς ἔσεται περ.
 ὠδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 καὶ ποτέ τοι τρίς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος εἵνεκα τῆςδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.
 215 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 χρή μὲν σφωίτερόν γε θεὰ ἔπος εἰρύσσεσθαι,
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὥς γὰρ ἄμεινον.
 ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθεται, μάλα τ' ἐκλυον αὐτοῦ.

V. l. 197 *ὀπιθε: ὀπισθεν GL, ceteri ὀπιθεν, conf. H. U. 44 sq. —
 198 ὄρατο: ὀρήτο C. — 199 Ἀχιλλεύς DH 1. m. μετὰ CDL. δὲ τράπετ'
 Cant. Harl. Mosc. 2. — 202 αὐτ': αὐ S Mosc. 2. — 203 ἦ: ἦ EGL
 Apoll. Lex. 91, 12. ἴδῃ: ἴδης G Baroce. ἴδῃ Cram. Epim. 206, 16. —
 204 τὸ δέ: τόδε L. τελέεσθαι: τετελέεσθαι ACDEGHLS. — 205 vulgo
 ὀλέσση: ὀλέσσαι CD Townl. ὀλέσαι S. — 207 τὸ σὸν: τεόν E 88, 5. —
 208 προ ACDL. — 209 θυμῷ omitt. D hic et 196. — 210 μὴ δὲ CDGHL
 Et. Mg. 331, 7. Zonar. Lex. 694. — 211 *ἦ τοι: libri ἦτοι. ἔπεσσι D.
 — 212 τὸ δέ: τόδε HL. — 213 ποτέ σοι E 94, 27 H. — 216 χρή με G.
 εἰρύσσεσθαι ACDGHL. — 217 ἐπιπείθεται DH 1. man.

A. c. 198 Zenodotus ὀρήτο, cf. 56. — 203 Aristarchus ἴδῃ: ἴδης
 Zenodotus, cf. Cram. Epim. 206, 16; 209, 15. — 204 τελέεσθαι οἶω Ari-
 starchus: alii τετελέεσθαι, Zenodotus τετελεσμένον ἔσται. — 208, 209
 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν, κακῶς conf. Ariston. ad A 216. asterisei cf. 195,
 196. — 210 μὴ δέ, non μὴδὲ scribendum, conf. C. A. J. Hoffmann. Das
 21. und 22. Buch der Ilias I, pg. 113. — 212 τὸ δὲ Herodianus. τετε-
 λέεσθαι οἶω Zenodotus. — 214 ἡμῖν Aristarchus: ἡμῖν Herodianus, cf.
 Schol. BCL. — 218 αὐτοῦ: αὐ τοῦ Doederl. Emend. Homer. (1858)
 pg. 11.

- ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρὴν κώπη χέθε χεῖρα βαρεῖαν,
 220 ἄψ δ' ἐς κουλεὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε
 μύθῳ Ἀθηναίης· ἦ δ' Οὐλύμπον δὲ βεβήκει
 δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.
 Πηλείδης δ' ἐξαυτίς ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐ πῶ λῆγε χόλοιο·
 225 οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῶ θωρηχθῆναι
 οὔτε λόχον δ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.
 ἦ πολὺ λυῖόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 230 δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅς τις σεθεν ἀντίον εἴπῃ.
 δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
 ἦ γὰρ ἂν Ἀτρεΐδῃ νῦν ὕστατα λωβῆσαιο.
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
 ναὶ μὰ τὸδε σκήπτρον, τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄζους
 235 φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
 οὐδ' ἀναθλήσει· περὶ γάρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψε
 φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν υἴες Ἀχαιῶν
 ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
 πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
 240 ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵζεται υἴας Ἀχαιῶν
 σύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀχνύμενός περ

V. L. 220 ἄψ ἐς Plut. de Aud. poët. 8. ἀπίθησε CGH Plutarchus.
 ἀπείθησεν D. ceteri ἀπίθησεν. — 221 ἦ δ' A. ἦδ' CDGHL. οὐλύμπον δὲ
 A. οὐλύμπόνδ' ἐβεβήκει H 1. man. Cant. — 223 ἐξαυτίς C. — 226 οὔτε
 AH. οὔτε CDGL. — 227 ἀριστεῦσιν L. — 228 τὸδε G. — 230
 δῶρα ἀφαιρεῖσθαι G. εἰπῇ¹ S. — 232 ἦ: ἦ DE 91, 14. — 233 ἐπὶ AC. —
 234 τὸδε τὸ σκήπτρον H. — 235 φύσει L. *ἐπεὶ δὴ: libri ἐπειδῇ. —

236 ἀναθλήσει S. περί H. ἔλεψε ACEGH Et. Mg. 328, 28. Eust. 118, 30;
 377, 37; 703, 12; 1003, 54; 1072, 63; 1081, 2; 1410, 5. ἔρεψε S. ἔρεψεν
 L. — 237 φύλλα τε D Bekk. An. 1143. φύλλα τὲ C. — 238 παλάμῃς
 Et. Mg. 166, 42; Et. Gud. 249, 45: παλάμαις ACDE bis GHL Lips. Vat.
 Barocc. Land. Townl. Mosc. 1. — 239 ὃ δὲ ACDE 92, 35 et 36 GH.
 ἔσσεται ὄρκος: ὄρκος ἔσεται G. Barocc. — 240 εἰ ποτ' S. ἀχιλλῆος C.
 241 τότε: τοῖς CDGHLS. δυνήσεται: δυνήσῃ Vrat. a. 1. man. Mosc. 1. 2.

A. c. 219, 220 Ζηνόδοτος μεταγράφει „ὥς εἰπὼν πάλιν ὥσε μέγα
 ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε“ Schol. A. — 222 δύναται ἀθετεῖσθαι Schol. BL. —
 225—233 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν Aristonicus. — 228 τὸ δὲ Herodianus.
 — 239 ὃ δὲ Herodianus. — 241 οὕτως ἀρίσταρχος τότε δ' οὐτὶ Didymus.

- χραιομεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὕφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνουιο
 θνήσκοντες πίπτωσι· cὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
 χωόμενος, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτιuas.
- 245 ὥς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ κῆπτρον βάλε γαίῃ
 χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός·
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
 ἥδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγύς Πυλίων ἀγορητής,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.
- 250 τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
 ἐφθιάθ', οἱ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδὲ γένοντο
 ἐν Πύλῳ ἡγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοιςιν ἄνασεν.
 ὃ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει.
- 255 ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες,
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
 εἰ σφῶν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοιιν,
 οἱ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.
- 260 ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ἡμῖν
 ἀνδράσιν ὠμίλῃα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἱ γ' ἀθέριζον.
 οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι,
 οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,

V. L. 245 φάτο D. Πηλεΐδης: χωόμενος Athenaeus XI, 488, conf.
 β 80. — 249 τοῦ: οὐ E 95, 33; 1628, 32. γλώττης C. — 250 δύο D. —
 251 ἠδὲ γένοντο Vrat. a., ceteri ἠδ' ἐγένοντο. — 253 ὃ, σφιν C. δς σφιν
 H. 2. man. εὖ φρονέων Et. Gud. 437, 42: εὖ φρονέων CDGHLs Cram.
 Epim. 306, 32; 312, 23. vulgo cum A εὐφρονέων. — 254 ὦ πόποι ACE
 ἦ
 99, 4. ἀχαιΐδα L. ἀχαιΐάδα C. γηθήσαι C. γηθήσαι H. — 256 τρῶες GL.
 μέγα C. — 258 περὶ L Eust. 1226, 8. βουλὴν A: βουλῇ DEGHLS Apoll.
 Lex. 129, 12. Schol. C 252. Eust. 44, 31; 951, 29; 1226, 8. Et. Mg. 124, 1;
 ἦ
 664, 19. βουλὴν C. μάχεσθαι: μαχηταί Et. Mg. 124, 1. — 259 πειθεσθ'
 D. ἔμοιο S Vrat. b. — 260 ἐγὼν L. ἡμῖν ADE 100, 9; 102, 39 H: ὡμῖν
 CE 99, 43; 100, 9 GL Apoll. Lex. 82, 17. Et. Gud. 649, 18. — 261 ποτ'
 ἔμ' S. ποτ' ἐμ' Mosc. 1. οὐ ποτ' ἔμοιγ' D. μοι ἀθέριζον Et. Mg. 24, 36.
 — 262 εἶδον D.

A. c. 249 γλυκίων: γλυκίω Zenodotus. — 251 οἱ οἱ: αἱ οἱ Zenodo-
 tus. — 253 ὃ σφιν Aristarchus. — 258 διὰ τοῦ ν βουλὴν οὐ διὰ τοῦ τ. οὐ-
 τως ἀρίσταρχος, καὶ ἐν τῇ πολυστήνῳ Didymus. βουλῇ Heraclides,
 conf. Osann. Quaest. Hom. IV, 18. — 260 ἡμῖν Aristarchus: Zenodotus
 ὡμῖν.

- Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον
 265 [Θηρέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν].
 κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
 φηρσὶν ὀρεσκῶσι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἔλθων,
 270 τηλόθεν ἔξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί·
 καὶ μαχόμεν κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἂν οὐ τίς
 τῶν οἷ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο.
 καὶ μὲν μευ βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μῦθον.
 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὕμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
 275 μήτε σὺ τόνδ', ἀταθός περ ἑών, ἀποαίρεο κούρην,
 ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἱέας Ἀχαιῶν·
 μήτε σὺ Πηλεΐδῃ θέλ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
 ἀντιβῆναι, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 σκηπτούχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 280 εἰ δὲ σὺ κάρτερός ἐσαι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
 ἀλλ' ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ παῦε τεδὸν μένος· αὐτὰρ ἐγὼ γε
 λίσσομαι Ἀχιλλεῖ μεθέμεν χόλον, ὅς μεγα πᾶσιν
 ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.

V. l. 265 omitt. ACDGHLS Lips. Eton. Townl. 1. man. Vrat. a. 1. man. Mosc. 2. 1. man.: habent H in marg. man. rec. Townl. Vrat. a. Mosc. 2. man. rec. Pausanias X, 29, 10. — 268 φηρσιν: θηρσιν L Lips. Vrat. b. est glossa, cf. Schol. L. ὀρεσκῶσσι G. — 269 ἐγὼν L. μεθ' ὁμίλεον A. μεθ' ὁμίλεον Vrat. a. — 271 ἐμ' αὐτόν: ἐμαυτόν C 1. man. DGH 1. man. L Schol. B 366. — 272 μαχέοιτο: μαχέοιντο DH ex corr. — 273 ξύνιεν: ξύνιον CDE 100, 1 GLS Et. Mg. 612, 4. Bachm. Anecd. II, 68, 1. Eust. 22, 3; 1217, 37. — 274 πείθεσθε D. ὕμμες: ὕμμες ADGH. — 277 Πηλεΐδῃ, θέλ' L. Πηλεΐδῃ θέλ' CDE 104, 44 GH 1. man. S Vat. μὴ δὲ σὺ Πηλεΐδῃ θέλ' Zonar. Lex. 623. Πηλεΐδ' ἤθελ' A Lips. Eton. Πηλεΐδ' ἤθελε Cram. An. Par. III, 276, 17. Πηλεΐδῃ ἤθελ' Cram. Epim. 203, 6. Πηλεΐδῃθελ' Schol. A 217. Et. Mg. 318, 24. Πηλεΐδῃθελε Schol. O 229. Πηλεΐδ' ἤθελε Cram. An. Ox. III, 263, 22. Πηλεΐδῃθελ' (sic) H ex corr. — 280 δὲ σὺ γείνατο GLS Mosc. 1. — 281 ὅδε ACDE 104, 7 H Townl. Eton. Vrat. b. Schol. Π 54: vulgo ὅγε cum GL. — 283 ΑΧΙΛΗἸ Ambros. ἀχιλῆϊ C. — 284 ἀχαιοῖσι DH Rhet. Gr. III, 232, 29.

A. c. 269 μεθομίλεον: Aristarchus μεθ' ὁμίλεον. — 271 ἐμ' αὐτόν Aristarchus, Apollonius de Synt. 140, Herodianus: Zenodotus ἐμωυτόν, conf. H. T. 252. — 273 οὕτως ἢ ἀριστάρχειος διὰ τοῦ ἑ ξύνιεν ὥς κόσμηθεν, cf. H. U. 288. — 277 Πηλεΐδῃθελ' Aristarchus, conf. Schol. A 217, H. T. 235. — 281 ὅδε Nicanor.

- 285 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 ναὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσcesθαι οἶω.
 290 εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες,
 τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὀνειδέα μυθήσασθαι;
 τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανός καλεοίμην,
 εἰ δὴ κοὶ πᾶν ἔργον ὑπέξομαι, ὅττι κεν εἴπῃς·
 295 ἄλλοισιν δὴ ταυτ' ἐπιτέλλω, μὴ γὰρ ἐμοὶ γε
 σήμαιν'. οὐ γὰρ ἐγώ γ' ἔτι κοὶ πείσcesθαι οἶω.
 ἄλλο δέ τοι ἑρέω, εὐ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλω σῆσι·
 χερσὶ μὲν οὗ τοι ἐγώ γε μαχέσομαι εἵνεκα κούρης
 οὔτε κοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
 300 τῶν δ' ἄλλων, ἃ μοὶ ἐστι θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 τῶν οὐκ ἄν τι φέροισ ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.
 εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γινώσκι καὶ οἶδε·
 αἰψὰ τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσκει περὶ δουρί.
 ὥς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχησαμένῳ ἐπέεσσιν
 305 ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἔϊσac

V. L. 286 γέρων Apoll. Lex. 113, 13. εἰπας LS Land. Mosc. 1. 2.
 — 287 πέρι L. περὶ πάντων ἔμμεναι: πάντων περιέμμεναι E 105, 19.
 — 289 ἃ, τιν' G. OIΩI Ambros. cf. Φ 399. — 291 τοῦνεκά A. — 292 ἄρ
 AGH Apoll. Lex. 157, 6. ἀχιλεύς C. — 294 δὴ κοὶ DEGL. — 295 ἄλ
 λοις CH. — 296 ἐγώ γε τί κοὶ L. ἐγώ γε τι E Vrat. a. Mosc. 2. κοὶ E.
 πείσcesθαι H. — 297 ἐνὶ A. σῆσι ACDGH. — 298 οὐ τι E 107, 2; 698, 9
 GHLS Schol. A 300: οὔτοι ACD Lips. Townl. *ἐγώ γε: libri ἐγώ γε
 cum Schol. A 300 et Eust. 698, 9. ἐγώ D omisso γε. μαχέσομαι ACDE
 Vat. Mor. Vrat. a. Mosc. 1. 2. Cram. Epim. 441, 6: μαχέσσομαι GHLS
 Schol. A 300. Eust. 698, 9. — 299 κοὶ Cram. Ep. 403, 11. οὔτε τῷ
 ACDGHL Et. Mg. 773, 31. Bekk. An. 1144. οὔτε τῷ Cram. Epim. 403,
 11. — 300 ἃ μοὶ ἐστι ACDGHL Eust. 1315, 31. — 301 φέροισ: ἔλοισ
 Eust. 1315, 31. φέρῃς L 1. man. ἂν ἐλὼν A Vat. Barocc. ἐμοῖο S. —
 302 οἶδε A: ceteri οἶδε. — 303 αἰψὰ τι Eust. 110, 20. — 304 μαχησα
 μένῳ: μαχεσcaμένῳ ACDE 107, 45 GH 2. man. LS Et. Mg. 773, 39.
 Apoll. Lex. 156, 10. μαχεσαμένῳ E 76, 9. H 1. man. — 305 παρὰ A.

A. c. 294 κοὶ Herodianus. — 296 ἀθετεῖται. — 298 μαχέσομαι Ari
 starchus, Antimachus, Massiliensis, Argolica, Sinopensis:
 μαχέσσομαι Heracleo. — 299 ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες: ἐπεὶ ῥ' ἐθέλει
 ἀφέλεσθαι Zenodotus. — 304 μαχησαμένῳ Aristarchus.

ἦε cύν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·
 Ἀτρείδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἅλα δὲ προέρυσσεν,
 ἔς δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἑίκοσιν, ἔς δ' ἐκατόμβην
 310 βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον
 εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα,
 λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
 οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον,
 315 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἐκατόμβας
 ταύρων ἡδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλδος ἀτρυγέτοιο·
 κνίσχῃ δ' οὐρανὸν ἵκεν ἐλίσσομένη περὶ καπνῷ.
 ὥς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
 λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλῃς Ἀχιλῆϊ,
 320 ἄλλ' ὃ γε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε,
 τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρῷ θεράποντε·
 ἔρχεσθον κλισίῃν Πηληιάδew Ἀχιλῆος·
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον·
 εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 325 ἐλθὼν cύν πλεόνεσσιν· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.
 ὥς εἰπὼν προῖει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
 τῷ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἄλδος ἀτρυγέτοιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.
 τὸν δ' εὖρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ

V. L. 308 ἅλα δὲ A: ceteri ἅλαδε. — 310 καλλιπάρηον GL: ceteri
 καλλιπάρηον. — 311 ἐν δ': ἀν δ' G Harl. Land. Barocc. Vrat. A. ἀνὰ
 δ' S. — 312 ἀπέπλεον Vrat. a. 1. man. — 314 οἱ δ': οἷδ' CDGHL. ἀπο-
 λυμαίνοντο GH Apoll. Lex. 38, 11. — 315 ἔρδον: ἔρδον GHL. — 316
 ἡδ' A. ἡδ' D. — 317 κνίσχῃ A Schol. Φ 363. Schol. Pind. Isth. III, 117.
 Apoll. Lex. 101, 28: κνίσχῃ CDE 109, 24; 111, 22; 245, 10 GHL Schol.
 B 423. Rhet. Gr. II, 408, 6. Et. Gud. 275, 8. Cram. Epim. 212, 30;
 213, 14. ἵκεν: ἦκεν DH Apoll. Lex. 101, 28. περὶ A. — 318 κατὰ A. —
 319 ἀχιλλῆϊ DH. — 320 προσέειπε A Ambr. CDGH. — 321 τῷ, οἱ G.
 ΟΤΡΗΡΩΙ Ambros. — 322 κλισίῃν δὲ γε πηλείδου G. — 323 ἐλόντε E
 110, 32. καλλιπάρηον DGL: ceteri καλλιπάρηον. — 324 ΔΩΗCIN Ambros.
 δῶσιν AE 111, 4. δῶσιν C. δῶσιν D Et. Mg. 173, 4. Bachm. Anecd.
 II, 40, 1. δῶοισιν L. δῶωσιν H. δῶωσιν G Barocc. Mor. Eust. 957, 40.
 — 325 cύν: ΞΥΝ Ambros. — 326 κρατερὸς L. ἐπὶ CD. ἔτελλε A Am-
 bros. CDGHL. — 327 ΤΩΙ Ambros. ἀέκοντ' ἐβάτην H.

A. c. 309 ἔς: ἐν Aristarchus, cf. 142. — 314 λύματα βάλλον, Ἰακῶς
 Schol. BL. — 323 ἐλόντε Aristarchus. fallitur Schol. A ὅτι χειρὸς ἐλόντε
 ἄγειν Ἀριστόνικος, conf. Friedl. Ariston. ad h. l. et Lehrs. Quaest. Ep. 49.

- 330 ἤμενον· οὐδ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα
στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
χαίρετε κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
335 ἄσcon ἴτ'· οὐ τί μοι ὕμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
ὃ σφῶι προΐει Βρισηίδος εἵνεκα κούρης.
ἀλλ' ἄγε διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην,
καὶ σφωιν δὸς ἄγειν. τὼ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων
πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
340 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δὴ αὐτε
χρεῖω ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγρὸν ἀμύναι
τοῖς ἄλλοις. ἦ γὰρ ὃ γ' ὀλοῖσιν φρεσὶ θύει,
οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ κόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.
345 ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπεσθεῖ ἑταίρῳ,
ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον,
δῶκε δ' ἄγειν. τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν·
ἦ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθεῖς
350 θῖν' ἔφ' ἄλδος πολιῆς, ὁρόων ἐπ' ἀπείρονα πόντον·

V. l. 330 et 331 TΩI Ambros. — 332 οὐδέ τί μιν CDHL. τι μιν G. προσεφώνουν S. — 333 ὃ CDGHL. ἐνὶ A. — 335 ἄσcon: ἄσcon A. οὐ τί μοι D. ὕμμες ADH 2. man. ὑπαίτιοι H 2. man. S Laud. — 336 δ, σφῶι C. δς σφῶιν DGHLL Apoll. de Pron. 44 B. δς σφῶιν Apoll. de Synt. 166, 8. — 337 ἀλλὰ γε C. Πατρόκλεες Mor. — 338 καὶ σφῶιν CDGHL. αὐτῷ Et. Mg. 381, 54. μάρτυροι: μάρτυρες G Boissonad. Anecd. II, 379. μάρτυρε C. — 340 *δὴ αὐτε: libri δ' αὐτε. — 341 ἐμοῖο S Vrat. b. ἀμύνειν C et man. rec. γρ. ἀμύναι. — 342 ὀλοῖσιν A: ὀλοῖσιν CDE 114, 38 H Schol. Z 359. ὀλοῖσιν L. ὀλοῖσιν G. — 343 οὐδ' ἔτι D. — 344 ὅππως C ὅπως H. — 345 φάτο D. ἐπιπειθεῖ L. — 346 καλλιπάρηον GL: ceteri in his A et Ambros. καλλιπάρηον. — 347 TΩI Ambros. αὐτῷ C. — 348 ἦδ' CGHL: ceteri ἦ δ'. ἀχιλεὺς C. — 350 ἔφ' DH: ceteri ἔφ'. ἐπ' ἀπείρονα: ἐπὶ οἶνοπα A (ἐπὶ) Ambros. CDGHL S Et. Mg. 113, 57. Et. Gud. 361, 49. Bekk. An. 836, 5. Cram. Ep. 262, 18. Cram. An. Par. III, 331, 8. Schol. A 104, N 703.

A. c. 332 διὰ τοῦ ἰ οὐδέ τι οὐ διὰ τοῦ εἰ καὶ ἡ κύριος Didymus. — 336 δ σφῶι Aristarchus, cf. H. T. 326: Zenodotus σφῶιν. — 340 ἀπηνέος: Cέλευκος ἐν τῇ πολυκτίχῳ γράφει ἀναιδέος Didymus. δὴ αὐτε, cf. H. U. 281. — 350 ἔφ' conf. N 682, Ξ 31. ἐπ' ἀπείρονα Aristarchus.

- πολλά δὲ μητρὶ φίλῃ ἤρῃσατο χεῖρας ὀρεγνύς·
 μήτηρ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθαδίον περ ἑόντα,
 τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίζαι,
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
 355 ἦ γάρ μ' Ἀτρείδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ὣς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
 ἡμένῃ ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
 καρπαλίμως δ' ἀνέδου πολίης ἁλὸς ἡὺτ' ὀμίχλῃ,
 360 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 ἔξαῦδα, μὴ κεῖθε νόψ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.
 τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 365 οἶσθα· τί ἦ τοι ταῦτα ἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω;
 ὦχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡτιώνος,
 τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.
 καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱὲς Ἀχαιῶν,
 ἐκ δ' ἔλον Ἀτρείδῃ Χρυσηίδα καλλιπάρηον.
 370 Χρύσης δ' αὖθ', ἱερεὺς ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος,
 ἦλθε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λυόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείς' ἄποινα,
 στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος

V. l. 351 ἤρῃσατο: ἡράσσατο G. — 352 ἔτεκές τε S. — 353 τιμὴν μὲν Vrat. a. — 355 γάρ H, omisso μ'. εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. 357 φάτο D. δάκρυ χέων A: ceteri cum Ambros. δακρυχέων. — 359 ἡὺθ' ὀμίχλῃ Vrat. a. 2. man. b. — 360 δάκρυ χέοντος AD: ceteri δακρυχέοντος. — 361 κατέρεξεν D. ὀνόμαζε A Ambros. CGHL. — 363 ΝΟΩ Ambros. ἴν' G. εἶδωμεν DH 1. man. — 364 τήνδε G. βαρὺ στενάχων A: ceteri omnes βαρυστενάχων. — 365 τί ἦ D Mosc. 3. Cram. An. Par. III, 302, 11: τίῃ AC. τῇ G. vulgo τῇ. ταῦτα ἰδυίῃ: ταῦτ' εἰδυίῃ A Ambr. CDGH. ταῦτα εἰδυίῃ E 118, 34. ἀγορεύω: ἀγορεύω E Eton. Vat. Lips. — 366 Θήβας Schol. C 444. — 367 τήνδε G. — 368 δάσαντο E 120, 27 G Bekk. Anecd. 1147. μετὰ A. ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων μετὰ σφίσι ἐγκλιτικῶς γράφεται Eust. 119, 28. — 369 καλλιπάρηον GL: ceteri cum Ambros. καλλιπάρηον. — 370 αὖθ': αὖ Vat. — 372 φέροντ' A.

A. c. 351 ὀρεγνύς: ἀναπτὰς Zenodotus. τινὲς ἀνασχὼν γράφουσιν Schol. BL. — 355 εὐρὺ κρείων, cf. H. T. 314. — 357 δάκρυ χέων, cf. Proleg. ad Odys. XXXI. — 364 βαρὺ στενάχων, cf. H. S. 60. στενάχων Aristarchus: Dion. Sidonius στεναχῶν. — 365 τί ἦ veteres, cf. H. T. 267. — 366—369 ἀλλότριοι οἱ ἐπιφερόμενοι τίχοι εἰκοσὶν ἐπτὰ Aristonicus. — 368 μετὰ σφίσι Herodianus, cf. Cram. An. Par. III, 137, 28.

- χρυσέῳ ἀνὰ κήπτρῳ, καὶ λίσσεται πάντας Ἀχαιοὺς,
 375 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύνω, κοσμήτορε λαῶν.
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῇα καὶ ἄγλαα δέχθαι ἄποινα·
 ἄλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
 380 χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ὤχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων
 εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν,
 ἦκε δ' ἐπ' Ἀργεῖοις κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
 θνήσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο
 πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
 385 εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτοιο.
 αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσσεσθαι·
 Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ' ἀναστὰς
 ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί.
 τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
 390 ἐς Χρυσὴν πέμπουσιν, ἄρουσι δὲ δῶρα ἀνακτὶ·
 τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κούρην Βρισηΐος, τὴν μοι δόσαν υἱὲς Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ κύ, εἰ δύναιαί γε, περίσχεο παιδὸς ἕηος·
 ἔλθοῦς· Οὐλύμπον δὲ Δία λίσαι, εἴ ποτε δὴ τι
 395 ἦ ἔπει ὦνῃσας κραδίην Διὸς ἡὲ καὶ ἔργῳ.
 πολλάκι γάρ σεο πατὴρ ἐνὶ μετάρσιον ἄκουσα
 εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφεί Κρονίωνι
 οἷῃ ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
 ὅππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,

V. l. 374 καὶ λίσσεται A Lips. — 375 ἀτρεΐδᾶ AC. ἀτρεΐδῃ H. δύο C.
 — 377 αἰδεῖσθαι G, om. θ'. — 378 ἦνδανε DG 1. man. — 379 ἐπὶ DL.
 ἔτελλε ACGH. — 381 μάλα οἱ C. — 383 τὰ δ': τάχ' Apoll. Lex. 99, 2.
 — 388 ἠπείλησε DE 120, 38 H Et. Mg. 121, 5. Zonar. Lex. 246. ὃ δὴ
 καὶ D. τετελεσμένον H. ἐστί C p. ras. H: ceteri ἐστί. — 393 κύ: κύ γ'
 L. ἕηος ADE 121, 6 G Et. Mg. 318, 1. ἕηος CS Apoll. Lex. 63, 4. Sui-
 das I, 2, 684, 4: ἑοῖο HL Cant. Vrat. b. — 394 οὐλύμπον δὲ A. λίσσαι
 GH. — 396 γάρ σεο Schol. A 396. ἐνὶ A.

A. c. 374 καὶ λίσσεται: οὕτως ἰακῶς τὸ λίσσεται Didymus. — 381
 ἐπεὶ μάλα: ἐπεὶ ῥά νύ Cypria et Cretensis teste Seleuco; idem Thea-
 genes. — 393 ἕηος: Zenodotus ἑοῖο, cf. Schol. Ω 528, 550. H. T. 233. —
 396 γάρ σεο Aristarchus et Ptolemaeus Ascalonita: alii γάρ σεο, quod
 probat Herodianus. — 396—406 Ζηνόδοτος ἀθετεῖ Aristonicus.

- 400 Ἦρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
 ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθοῦσα θεὰ ὑπελύσας δεσμῶν,
 ὦχ' ἐκατόγχειρον καλέσας ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαίων· ὃ γὰρ αὖτε βίη οὐ πατρὸς ἀμείνων·
 405 ὃς ῥα παρὰ Κρονίῳνι καθέζετο κύδει γαίων·
 τὸν καὶ ὑπέδειξαν μάκαρες θεοὶ οὐδὲ τ' ἔδησαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζο καὶ λαβὲ γούνων,
 αἳ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσι ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρυμνάς τε καὶ ἄμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
 410 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
 γυνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 ὦ μοι τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
 415 αἶθ' ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπῆμυν
 ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δῆν·
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἰζυρὸς περὶ πάντων
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροις.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεράνῃσιν
 420 εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἳ κε πύθεται.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροις
 μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάνταν·

V. L. 400 Παλλὰς Ἀθήνη: Φοῖβος Ἀπόλλων Schol. Pind. Ol. VIII,

41. — 401 τὸν ἐλθοῦσα D. — 402 ὦχ' A. ἐκατόνχειρον DL. καλέσας L.
 — 403 βριάρεον Mosc. 3. Heraclid. Alleg. C. 21. καλοῦσι H. θεοὶ γ' ἄνδρες S.
 — 404 ὃ ACDGHL. — 405 ὃς ῥα CGH. καθίζετο Vrat. b. — 406 *ὑπέ-
 δειξαν: libri ὑπέδδειξαν. — 407 νῦν μιν μνήσασα G. — 408 ἐπὶ DL. —
 409 ἔλσαι C. ἔλξαι G. — 411 γυνῶ CGL Eust. 720, 32. εὐρὺ κρείων A:
 ceteri εὐρυκρείων. — 412 ἔτισε CE. — 413 κατα CDGHL. δακρυχέουσα
 DG. — 414 ὦ μοι ACG. τί νύ σ' G. τεκοῦσα: παθοῦσα Schol. Δ 31. —
 418 τῷ ACDGHL: vulgo τῷ cum E. μεγάροις CH. — 420 πύθεται D.
 — 421 ὠκυπόροις ACDGH. — 422 ἀχαιοῖσι ACDH. δ' ἀπο, παύεο S.

A. c. 400 Παλλὰς Ἀθήνη: Φοῖβος Ἀπόλλων Zenodotus. conf. Schol.
 Φ 444, Eust. 122, 30; 123, 23; 124, 38. — 404 βίη: ου (οὕτως?) διὰ
 τοῦ ν βίην ἀρίσταρχος Didymus. Zenodotus βίη πολὺ φέρτατος ἀπάν-
 των (Lehrs. em. ἄλλων) ὀππόσοι (G. Hermann. em. ἦεν πάντων, οἱ)
 ναῖους' ὑπὸ Τάρταρον εὐρώεντα, conf. Eust. 124, 39. — 412 ὃ τ', non
 δτ' scribendum, vid. H. S. 265. — 405 ἐντεῦθεν ἐπὶ τοῦ Ἄρεως (E 906)
 λέγεται οὐκ ὀρθῶς Aristonicus. — 421 νῦν Herodianus: νῦν Tyran-
 nio, conf. Matrangas Aneel. 432.

- Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο.
 425 δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπον δέ,
 καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 καὶ μιν γουνάσσομαι, καὶ μιν πείσσεσθαι οἶω.
 ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήκετο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
 χωόμενον κατὰ θυμὸν εὐζώνοιο γυναικός,
 430 τὴν ῥα βῆ ἀέκοντος ἀπηύρων. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἐς Χρύσην ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
 ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 ἱστὸν δ' ἱστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
 435 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσαν ἐρετμοῖς.
 ἐκ δ' εὐνάς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν.
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἐκβολῶν Ἀπόλλωνι.
 ἐκ δὲ Χρυσηῖς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
 440 τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν.
 ὦ Χρῦση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην

V. L. 423 ἐς: ἐπ' C. μετ': ἐπὶ Eust. 128, 1. — 424 κατὰ Strabo I, 3. Schol. A 484. Apoll. Lex. 96, 16: μετὰ ACDE 128, 45 GHLS Macrobius Sat. I, 23, 1. Diodorus III, 2. Lesbonax περὶ σχημάτων pg. 180. Athenaeus VIII, 363. Et. Gud. 388, 26. Pseudoplat. 118, 8. Schol. A 493. — 425 αὖτις C. οὔλυμπον δέ A. — 428 ἀπεβήκετο: ἀπεβήκατο DGL. ἀπεβήκατο H. *δὲ λίπ': libri δ' ἔλιπ' cf. B 35. — 429 χωόμενος L. εὐζώνοιο C 1. man. DL. — 432 οἶδ' CHL: ceteri οἱ δ'. — 435 προέρεσαν: προέρουσαν ADHLS. προέρουσαν CE 130, 24 G Zonar. Lex. 1462. — 436 ἔβαλλον D. κατὰ CDL. — 440 ἐπὶ A. βωμὸν: βωμῷ Apoll. Lex. 43, 20. — 443 τέ σοι CDE 131, 45 L.

A. c. μετ' ἀμύμονας: Ἀρίσταρχος ἐπ' ἀμύμονας Schol. L. est explicatio, non scriptura Aristarchi. alii μετὰ Μέμνονας Αἰθιοπῆας teste Eustath. 128, 41. — 424 ἀρίσταρχος κατὰ δαῖτα Didymus. ita etiam Antimachus, Aristophanes, Callistratus, Dion. Sidonius, Ixio, Massiliensis, Sinopensis, Cypria. fallitur scholiasta apud Cram. An. Par. III, 139, 17 et Schol. L et grammaticus apud Matrangā Anecd. 432, qui Aristarchum ἐπὶ δαῖτα scripsisse affirmant, nec maior fides habenda est Schol. Aristoph. Av. 1177, qui μετὰ Aristophani grammatico tribuit. ἔποντο: ἔπονται Aristarchus. — 432 ἐντὸς: Aristarchus ἐγγύς. — 434 ὑφέντες Zenodotus: Aristarchus ἀφέντες teste Didymo, non ἐφέντες. — 435 προέρεσαν Aristarchus cum Argolica, Sinopensi, Sosigene, conf. Eust. 1615, 57. H. T. 346.

ρέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἱλασόμεθα ἄνακτα,
 445 ὅς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφήκεν.

ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δὲ δέξατο χαίρων
 παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὤκα θεῷ ἱερὴν ἐκατόμβην
 ἐξείης ἔστησαν εὐδμητον περὶ βωμόν,
 χερνίβαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 450 τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὐχετο χεῖρας ἀνασχύν·

κλυθὶ μευ ἀργυρότοξ', ὅς Χρύσῃν ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε Ζαθέην Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις·
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
 455 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνην ἐέλδωρ·
 ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον·

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 αὔερσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 460 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καίε δ' ἐπὶ χρίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπύβολα χερσίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κᾶη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,

V. l. 444 ὑπὲρ Α. ἱλασόμεθα ACH Cant. Harl. Eton. Mosc. 1. ἱλα-
 σόμεθ' Lips.: ἱλασόμεθα D. ἱλασώμεθα E 132, 1. ἱλασώμεθα G. ἱλα-
 σώμεθ' L Vrat. b. A. Et. Gud. 36, 39. ἱλασώμεθ' Vrat. a. ἱλασώμεθ' S.
 — 446 ὃ δὲ, δέξατο C. ὁ δὲ δέξατο A Townl. Eton. ὅδ' ἐδέξατο DL.
 ceteri ὅδ' ἐδέξατο, in his Ambrosianus. — 447 τοῖ: OI Ambros. — 448
 εὐδμητον DG. — 449 ἀνέλοντο: προβάλοντο Eust. 132, 22. — 450 τοῖσι
 CDHL. — 452 κίλλαν τε DH. κίλλαν τε C. — 453 ἡμὲν δὴ: ἦδη μὲν
 ACGHLS. ἡ μὲν δὴ Schol. C 75. — 454 τίμησας S. — 455 ἦδ' ἐτι D.
 ἐπικρήνην C. ἐπικρήνην L. ἐέλδωρ G. — 456 ἦ δὴ νῦν Harl. — 458 προ-
 βάλλοντο D. — 459 αὔερσαν AG Schol. H 413, M 261. Bachm. Aneed.
 I, 112, 20. Bekk. An. 417, 10. Gellius XV, 3, 8. ἀνέρσαν Eust. 131, 9:
 αὐ ἔρσαν CDE 134, 9 HL Schol. Pind. Ol. XIII, 111. Cram. Epim. 29, 17.
 Et. Mg. 50, 22; 99, 2; 533, 50. Ammon. de Diff. s. v. σφάζει. Dion.
 Halic. de Comp. verb. V. πρῶτον GH. — 460 κνίσῃ CEGHL. — 462
 ἐπι AH bis. χρίζαις G. — 464 κατὰ CL. * μῆρα κᾶη: libri μῆρ' ἐκάη.
 * σπλάγχνα πάσαντο: libri σπλάγχν' ἐπάσαντο. D ἐπάσαντο. add. L ver-
 sum σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες ὑπεύρεχον ἡφαίστιο, qui legitur B 426.

A. c. 444 ἀθετεῖται Aristonicus, conf. Schol. Φ 479. — 446, 447
 Zenodotus ὡς εἰπὼν (Bekk. εἶπεν) τοῖ δ' ὤκα θεῷ ἱερὴν ἐκατόμβην. —
 447 Aristarchus ἱερὴν, non κλειτήν. — 454 asteriscus: οὐκ ὀρθῶς Π 237.
 — 464 μῆρε κᾶη Ptolem. Ascalonita cum Aristarcho, quem potius μῆρα
 κᾶη scripsisse crediderim. vulgo μῆρ' ἐκάη, conf. Et. Mg. 585, 26; Et.
 Gud. 304, 55. σπλάγχνα πάσαντο Aristarchus.

- 465 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 470 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
 νώμηναν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
 οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο,
 καλὸν αἰείδοντες παίηονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 μέλποντες ἐκάεργον· ὃ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
 475 ἦμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
 ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
 τοῖσιν δ' ἵκμενον οὖρον ἵει ἐκάεργος Ἀπόλλων.
 480 οἱ δ' ἴστων στήσαντ' ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν·
 ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον, ἄμφι δὲ κύμα
 στεῖρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
 ἦ δ' ἔθεεν κατὰ κύμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 485 νῆα μὲν οἱ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν
 ὑποῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·
 αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.
 αὐτὰρ ὃ μῆνι νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι

V. L. 465 μίστυλλον D. τᾶλλα EG: τ' ἄλλα ACDL Cram. An. Par. IV, 12, 15. τᾶλλα H Cram. An. Par. III, 6, 18. ἔπειρον S. — 468 οὐκέτι θυμὸς E 136, 27. οὐδ' ἐτι Vat. Mor. Barocc. 468, 469 habet C in marg. — 469 ἔντο DL. — 471 ἐπαρξάμενοι: ἐπαρχόμενοι Cram. Epim. 107, 27. — 472 οἱ δὲ CH. — 474 δ δὲ C. — 475 ἦλθε ACDH. — 479 τοῖσι H. Heraclid. Alleg. C. 16. — 480 οἱ δ' D. οἶδ' GHL. — 483 ἦδ' CGHL, ceteri ἦ δ'. διαπρήσσουσα DH. κέλευθον: κελεύθοος Et. Mg. 687, 53. — 484 κατὰ CHL: μετὰ ADG Cant. Vat. Barocc. Eton. Vrat. A. Townl. Lips. Mosc. 1. — 485 ἔρυσαν DE 140, 4 et 20. — 486 ψαμάθοις: ψαμάθου G Vrat. c. Mosc. 3. ψαμάθοιο L Mor. Cant. Lips. Vrat. a. b. ὑπο CDL ἔρματα D. ἔρματα H 2. man. τάνυσαν E 140, 21. — 487 δὲ σκίδναντο Vrat. a. b. κατα A. — 488 δ ACDGHL. παρ' ἡμενος A. ὠκυπόροισι ACDGH.

A. c. 465 τᾶλλα: τ' ἄλλα Herodianus, cf. Schol. BL et Matranga Anecd. 436. — 474 ἀθετείται Aristoniceus, conf. Bekk. An. 737, 4. — 484 ἀρίσταρχος κατὰ οὐ μετὰ Didymus. — 488—492 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν, τὸν δὲ „οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον“ (491) οὐδὲ ἔγραψεν Aristoniceus.

- διογενὴς Πηλέος υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 490 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
 αὐθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένετ' ἥως,
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπῳ ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες
 495 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθεται ἑφετμέων
 παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ' ἢ γ' ἀνεδύετο κύμα θαλάσσης,
 ἡερίῃ δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπόν τε.
 εὐρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
 500 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο καὶ λάβε γούνων
 σκαίῃ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερείωνος ἐλοῦσα
 λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·
 Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
 ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ, τὸ δέ μοι κρήνον ἐέλδωρ·
 505 τίμησόν μοι υἱόν, δὲ ὠκυμορώτατος ἄλλων
 ἔπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἡτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ κύ πέρ μιν τίσον Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 510 υἱὸν ἑμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσιν τέ ἐ τιμῇ.
 ὣς φάτο· τὴν δ' οὐ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο. Θέτις δ' ὣς ἤψατο γούνων,

V. l. 489 πηλέως CDGS Vat. Mor. Laud. Barocc. Eton. πηλέος H.
 πηλῆος Harl. Mosc. 1. — 490 οὔτε ποτ' ACDGH. οὐδέ ποτ' L. — 491
 οὔτε ποτ' ACDGHL Draco de Metr. 97, 5. εἰς H. πόλεμόν γ' Draco de
 Metr. 97, 5. — 492 καὶ πόλεμόν δε L. πόλεμόν DGH. — 495 ἑφετμέων
 H. — 496 ἀνεδύετο Mosc. 1: ἀνεδύατο CDE 140, 45 GLS. ἀνεδύατο A.
 ἀνεδύατο H. — 497 οὐλύμπόνδε L. — 498 εὐρε H 1: man. L. — 500
 καὶ ῥα G. — 501 δ' ἄρ AD. δ' αὐ L. δέ E 141, 43. — 504 τὸ δέ H.
 τὸδὲ CDL: ceteri τόδε. κρήνον L. κρήνον Vrat. A. κρήνον D. ἐέλδωρ
 G. — 505 μου υἱὸν HL. — 509 ἐπὶ AD. τρώεσσι L. — 510 ὀφέλλωσι CH.
 τιμῇ: τιμῇ D Vrat. b. A. — 511 φάτο D. — 512 ἀκέων: ἀχέων
 Vrat. a.

A. c. 493 ὅτε δὴ Pamphilus: ὅτεδὴ Aristarchus. — 496 ἀνεδύετο
 Aristarchus, conf. H. T. 229.

- ὥς ἔχετ' ἐμπεφυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις·
 νημερτές μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
 515 ἢ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἔπι δέος, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
 ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτῃ θεός εἰμι.
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἦ δὴ λοίγια ἔργ', ὃ τέ μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
 "Ἡρῃ, ὅτ' ἄν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
 520 ἦ δὲ καὶ αὖτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μὴ τι νοήσῃ
 "Ἡρῃ· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέεσσω.
 εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποιθήσῃ·
 525 τοῦτο γὰρ ἔξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέριστον
 τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
 οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.
 ἦ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρ' οὐκί νεῦσε Κρονίων·
 ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
 530 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλύμπου.
 τῷ γ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἦ μὲν ἔπειτα
 εἰς ἄλλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,

V. l. 513 ὥς: ὥς A Cram. Epim. 364, 12. Et. Mg. 336, 11. Schol. λ 542. ἤρετο H. αὖτις G. ΑΥΘΙC Ambros. — 515 οὔτοι: οὔτι C 1. man. DG. ἔπι: ἔπει AD 1. man. ἐστὶ L. εἰδῶ: εἰδῆς Suidas I, 2, 752, 5. — 516 μετὰ A. — 517 τήνδε GL. τὴν δὲ A. — 518 ἦ δὴ: τινὲς ἤδη ἔγραψαν Eust. 143, 25, conf. ad 573. ἔργα I Ambros. ὁτέ μ' L. ΟΤ' ΕΜ' Ambros. vulgo ὅτε μ'. — 519 ἤρη CDH. ὅτ' ἄν: ὅταν GL. ὅτάν CD. ὀνειδείοις DE 143, 27 H 1. man. Eton. Vrat. c. — 520 ἦ δὲ C. αὖτως AG. αἰεὶ ACDGHL: vulgo αἰὲν ἐν, quod male sonat. θεοῖσι ACDGH. — 521 τέ με φησὶ ADG (τε) HL. τ' ἐμὲ Vat. — 522 αὖτις CG. μή σε libri omnes. — 523 δὲ καὶ D. — 524 τοι: τῇ E. κατανεύσομαι: ἐπινεύσομαι Athenaeus II, 66. πεπεῖθης L. — 526 τέκμωρ H. — 527 ὃ τί κεν Schol. Θ 5. E 144, 7. ὃ, τί κεν G. ὅπερ ἂν Stobaeus Flor. XI, 6. — 528 κυανέοισιν C. κυανέοισιν H. — 529 ἐπερρώσαντο: ἐπερρώοντο Eust. 1885, 60. — 531 διέτμαγεν ACDEH: διέτμαγον GL Lips. Vrat. a. 1. man. A. Mosc. 1. man. rec. 3. man. prim.

A. c. 513 ὥς Schol. BL. εἴρετο: εἴρε τὸ Demetrius Ixion. — 519 "Ἡρῃ: "Ἡρῃ Aristarchus. — 520 αἰὲν defendit G. Hermann. ad Hymn. in Ven. 202. — 522 μὴ σε: μὴ τι αἰ Ἀριστάρχου καὶ αἰ ἄλλαι σχεδὸν πᾶσαι διορθώσεις Didymus. — 524 κατανεύσομαι, οὐκ ἐπινεύσομαι, Ἀριστάρχος ἐν τοῖς πρὸς Φιλητᾶν προφέρεται Didymus. — 530 κρατὸς: κρητὸς Zenodotus. — 531 διέτμαγεν Aristarchus, cf. H. U. 288. — 532 ἄλτο Herodianus, non ἄλτο.

- Ζεὺς δὲ ἔδν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστησαν
 ἔξ ἐδέων, σφοῦ πατρός ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
 535 μείναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσαν ἅπαντες.
 ὣς δ' ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
 ἡγνοίησεν ἰδοῦς, ὅτι οἱ συμφράσκατο βουλὰς
 ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
 αὐτίκα κερτομίοις Δία Κρονίωνα προσηύδα·
 540 τίς δὴ αὖ τοι δολομήτα θεῶν συμφράσκατο βουλὰς;
 αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν, ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἔοντα,
 κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν, οὐδέ τί πώ μοι
 πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, ὅτι νοήσῃ.
 τὴν δ' ἡμείβεται ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 545 Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
 εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται ἀλόχῃ περ ἐούσῃ.
 ἀλλ' ὃν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκούμεν, οὐ τις ἔπειτα
 οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ' εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
 ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
 550 μὴ τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διεῖρο μῆδ' ἐμετάλλα.
 τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτ' ἀβώπις πότνια Ἥρη·
 αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ,
 ἀλλὰ μάλ' εὐκῆλος τὰ φράζεαι, ἅς ἐθέλῃσθα.
 555 νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μὴ σε παρείπῃ
 ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·

V. L. 533 δ' ἔδν DL. δ' ἔδν H. ἀνέστησαν: ἔποντο E 146, 3. — 534
 ἐδέων: ἐδρέων GHL Mor. Barocc. — 535 ἀντίοι: ἀντίον Townl. Eton.
 — 536 ὁ μὲν C. ἐνθ' ἐκαθέζετ' H. — 537 ἡγνοίησ' εἰδοῦς L. συμφρά-
 σκατο G. — 539 προσηύδα A. — 540 *δὴ αὖ: libri δ' αὖ. συμφράσκατο G.
 συμφράσκατο H. — 541 αἰεὶ τοι E 147, 4 Schol. Arist. Plut. 797. ἐμοῦ G.
 ἀπὸ νόσφιν EGL 1. man. (?) Hesych. I, 73. ἀπο νόσφιν Bekk. Anecd.
 361, 10. — 542 οὐδέ τι πώ μοι C (πῶ) GL. — 543 νοήσῃ: νοήσεις
 CEGHLS. — 549 δέ κ': δ' ἂν E. *ἐθέλωμι: ἐθέλομαι ACDEGHLS. —
 550 μῆτε σὺ L Vrat. b. ταῦθ' C. ταῦτ' B. διήρεο D. μῆδ': μὴ δέ CDGHL.
 — 552 εἰπες ACDGH Eton. Land. Lips. Vrat. omnes Mosc. 1. 3. Townl.:
 εἰπας E ter LS. — 553 λίαν H. πάρος γ': πάρος τ' Harl. Mor. Barocc.
 εἶρομαι: ἤρομαι D. — 555 κατὰ A.

A. c. 541 ἀπὸ νόσφιν, conf. H. U. 88. — 549 ἐθέλωμι, cf. H. U. 250.
 ἐθέλομαι admitti posse censet G. Hermann. Opusc. II. 38. — 553 οὔτε
 Aristarchus, Aristophanes, Rhianus: alii οὐδέ, quibus adversatur Didy-
 mus. — 554 ἅς ἐθέλῃσθα Aristarchus: Dion. Sidonius ὅτι θέλησθα,
 cf. H. T. 235.

- ἡερίῃ γὰρ κοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων·
 τῇ c' οἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς Ἀχιλλῆα
 τιμήρης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 560 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 δαίμονίη, αἰεὶ μὲν οἶσαι, οὐδέ σε λήθω.
 πρῆξαι δ' ἔμπης οὐ τι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 μάλλον ἔμοι ἔσσαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
 εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστίν, ἔμοι μέλλει φίλον εἶναι.
 565 ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἔμῳ δ' ἐπιπείθεο μῦθω.
 μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὄσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ
 ἄσσαν ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.
 ὡς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καὶ ῥ' ἀκέουσα καθήστω, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
 570 ὥχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνας.
 τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν
 μητρί φίλῃ ἐπὶ ἥρα φέρων, λευκωλένῃ Ἥρῃ·
 ἣ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
 εἰ δὴ σφῷ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὦδε,
 575 ἐν δὲ θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς

V. l. 559 τιμήσεις D 1. man. L. ὀλέσεις D 1. man. — 560 τὴν δ'
 ἀπαμειβόμενος: γρ. τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας A. — 562 ἀπο GH. — 563
 ἔσαι: ἔσσαι D Lips. Townl. Vrat. A. τόδε AGL τόδε D. — 565 δὲ
 πείθεο G. — 566 εἰς' L. εἰςιν ὀλύμπῳ G. — 567 ἄσσαν CEGHL: ἄσσαν

AD. ἰόντε E 150, 25 Schol. I, 182, ἰόνθ' A. — 568 *ἔδεισεν: ἔδδεισε
 DH 1. man., ceteri ἔδδεισεν. — 569 ἀκέουσα: ἀκούουσα H. ἀέκουσα Vrat. b.
 ἐπιγνάμψασα DLS Laud. — 570 ὥχθησαν: ὀχθησαν E Eton. Lips. Schol.
 B 212. ὥχθισαν C. — 571 τοῖσι CH. — 572 ἐπὶ ἥρα Hesych. s. v. HPA:
 ἐπὶ ἥρα CDEGHL Schol. Y 36, c 56. Apoll. Lex. 73, 11. ἐπὶ ἥρα A. —
 573 ἣ δὴ: ἥδη Et. Mg. 419, 9. Apoll. Lex. 82, 19. Cram. An. Par. III,
 130, 29; 344, 15; Epim. 184, 29. Eust. 100, 6, ubi add. εἰ δὲ τις τοῦτο
 ἄλλως γράφουσιν ἣ δὴ, conf. 518. οὐδ' ἔτ' AD: οὐδέ τ' CEGHL Lips.
 Vrat. b. Mosc. 1. 3. οὐκέτ' Schol. Θ 355. — 575 κολῳὸν ACDE: κολῳὸν
 GHL.

A. c. 559 πολέας: Zenodotus πολεῖς. — 567 ἰόντε Zenodotus: ἰόντι
 Aristarchus, cf. Schol. I 182. vera scriptura est ἰόντα, conf. H 143,
 A 120, Y 296. ἀάπτους Aristarchus (et ἀέπτους?), Zenodotus et Hero-
 dianus ἀάπτους, Apio ἀάπτους: Aristophanes ἀέπτους, cf. H. T. 175. —
 572 ἐπὶ ἥρα Aristarchus ὅφ' ἐν: alii ἐπὶ ἥρα, quod probat Herodianus,
 vid. H. T. 257. ἀντὶ τοῦ λευκωλένῃ Ἥρῃ ὡφείλεν εἶναι τετιμημένη ἥτορ
 Schol. BL. — 573 ἣ δὴ, conf. Schol. A 219, 529, Θ 355. τινὲς δὲ τὸ ἣ
 δὴ, ὡς Ἀπίων καὶ Ἡρόδωρος φασιν, ἐν ἐνὶ μέρει λόγῳ ἥδη φασὶν Eust.
 153, 16. — 574 σφῷ Herodianus, cf. Schol. L. — 575 κολῳὸν: Philo-
 xenus κολῳὸν, conf. H. T. 300.

ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.
μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἦρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὐτὴ
νικείῃσι πατὴρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταραῇ.

580 εἴ περ γάρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
ἔξ ἐδέων στυφελίζαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.

ὦς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
585 μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπε·

τέτλαθι μήτηρ ἐμὴ καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
μή σε φίλην περ εὐόσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
θεινομένην, τότε δ' οὐ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
χραϊσμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεισθαι.

590 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα
ῥίψε ποδὸς τεταγῶν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
πᾶν δ' ἡμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
κάππεσον ἐν Λήμνῳ· ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνήεν·
ἔνθά με Κίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.

595 ὦς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
μειδήσασα δὲ παῖδός ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
οἶνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσων.
ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνὼρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,

V. l. 578 ἐπίηρα libri omnes. Hesych. II, 285 ἐπὶ ἦρα. — 579 ἡμῖν A Cram. Ep. 188, 19. ἡμῖν Schol. A 147. ὅμῖν Et. Mg. 432, 35. vulgo ἡμῖν. — 581 ἐδέων ACDEHL: ἐδρέων G Cant. Mor. conf. 534. δ ACD GHL Cram. An. Par. III, 109, 19. πολυφέρτατός D. φέρτερος Cram. An. Par. III, 109, 19. — 583 ἡμῖν A: ceteri ἡμῖν. — 584 ἄρ GL. — 585 χειρὶ: χερσὶ ACDGHL. προσέειπε CGH. — 591 ῥίψε Schol. Ξ 257. Bekk. An. 1286: ῥίψε ACDGHL. — 592 καταδύντι D. — 593 δ' ἔτι ACDGS: δέ τι HL Eton. Mosc. 3. δέ μοι Eust. 157, 20; 1160, 15. — 594 ἐνθά με ACD. κίντιοι G. — 595 φάτο D. μείδησε H. — 597 δ ACDGHL. — 598 οἶνοχόει: ψνοχόει vel ψνοχόει ACDGHLS Schol. Δ 3. κρατῆρος G. — 599 ἄρ ADHL. δ' ἐνὼρτο G. δ' ἀνὼρτο Rhet. Gr. III, 192, 19. δὲ ἀνὼρτο Et. Mg. 152, 9. θεοῖσι A.

A. c. 576 ἦδος Herodianus: ἦδος Trypho apud Cram. An. Par. III, 367, 16. — 579 ἡμῖν Herodianus. — 585 χειρὶ Aristarchus, Aristophanes, Sosigenes, Massiliensis. — 591 βηλοῦ Aristarchus: βήλου Crates. — 593 ἐν Λήμνῳ Aristarchus: alii ἐς Λήμνον. — 598 οἶνοχόει Aristarchus, Aristophanes, Zenodotus, Antimachus, Argolica, Massiliensis.

600 ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.

ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥελιον καταδύντα
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης,
οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἦν ἔχ' Ἀπόλλων,
μουσάων θ', αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.

605 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδου λαμπρὸν φάος ἡελίοιο,

οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκον δὲ ἕκαστος,

ἦχι ἐκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυῖαι

Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι.

Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,

610 ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι·

ἔνθα καθευδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

ΙΛΙΑΔΟΣ Β.

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ

εὔδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,

ἀλλ' ὃ γε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς Ἀχιλλῆα

τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

V. L. 601 ἡμαρ D. ἐς: ἔως G. — 602 οὐδέ τι: οὐδ' ἔτι D. οὐδέ τε G. — 603 μὲν: μὴν A 2. man. Mosc. 3. — 604 καλλῇ G. μὲν: δὲ Schol. = 37. οἶκον δὲ A: οἶκονδε CDG. οἶκονδε L. vulgo οἰκόνδε. — 607 ἦχι: ἦχι A Cram. Epim. 192, 28; An. Par. III, 301, 31; An. Par. IV, 9, 5. — 608 ποίησεν ἰδυίῃσι A Ambros. L Apoll. Lex. 90. 5. Hesych. II, 295. ποίησεν εἰδυίῃσι E 162, 20. ποίησεν ἰδίῃσι Et. Mg. 805, 38: ποίησ' εἰδυίῃσι CDGHS Et. Mg. 440, 19. Cram. An. Par. III, 106, 23. εἰδυίῃσι Suidas II, 2, 400, 3. γρ. ποίησ' εἰδυίῃσι πρα A. πραπίδεσσι AH. — 609 ἦι: HI Ambros. ἦτε G. ἦει Apoll. de Pron. 135 C. — 610 ὅτε μιν C. ἰκάνει Vrat. a. — 611 καθευδ': κάθευδ' C 1. man. DGL. παρα A.

A. c. 606 δὴ κείοντες: οὕτω πᾶσαι· καὶ ἔστιν ὁμοῖον τῷ „κείων ἐς θάλαμον“ (τ 48) Schol. L. — 607 ἦχι Aristarchus et Dionysius. — 609 ὃν λέχος: ὃ λέχος Zenodotus, conf. Apollon. de Pron. 140. — 611 ἔνθα καθευδ': ἔνθ' ἐκάθευδ' Zenodotus, conf. Schol. A 68, γ 402, ζ 1. Düntzer, de Zenod. pg. 60.

V. L. 1 μὲν ῥά L. — 2 ἔχε, νήδυμος A. — 3 ὃ γε: ὅδε C. μερμήριζεν Et. Mg. 580, 26. ἀχιλλῆα DH 1. man. — 4 τιμήσῃ CDEGHLS Schol. Θ 5, X 468. τιμήσῃ A. ὀλέσῃ ACDEGHLS Schol. Θ 5, X 468.

A. c. 1 ἄλλοι: Zenodotus ὡλλοι, conf. H. T. 186. — 2 ἔχε νήδυμος Aristarchus: alii ἔχεν ἡδυμος, conf. H. T. 315. — 4 τιμήσῃ, ὀλέσῃ, conf. H. U. 242. τιμήσῃ εὐκτικόν, τὸ δὲ ὀλέσῃ ὑποτακτικόν Schol. ABL.